

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
 Светла Букова

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София
като разгледа докладваното от Димитър Фикийн Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211000601144 по описа за 2021 година
образувано по въззивна жалба от подсъдимия Ц. М. З., чрез адвокат Е. К.,
срещу присъда № 5/16.03.2021 г. , по нохд № 410/2021 г. на Софийски
окръжен съд, НО, 3 състав.

С присъда № 5/16.03.2021 г., по нохд № 410/2021 г., състав на Софийския окръжен съд е признал:

1. подсъдимия Ц. М. З., с ЕГН *****, за **ВИНОВЕН** в това, че на 15. 03. 2020 год., в село ***, община ***, област ***, в съучастие като съизвършител с подс. И. Х. И. и подс. М. В. Б. е отнел чужди движими вещи: един брой мобилен телефон, марка „Nokia“, на стойност 37.00 /тридесет и седем/ лв.; един брой мобилен телефон, марка „Samsung“, модел „Note 5“, с IMEI 355721258751785, на стойност 285.00 /двеста осемдесет и пет/ лв.; един брой мобилен телефон марка „Samsung“, модел „Note 5“, на стойност 140.00 /сто и четиридесет/ лв. и парична сума в размер на 1045,00 /хиляда и

четиридесет и пет/ лв., всичко на обща стойност 1507. 00 /хиляда петстотин и седем/ лева, от владението на Д. Н. П., от с. ***, община ***, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила, а деянието извършил в условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а" от НК - „след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл.66 от НК" /НОХД № 246/2015 г. по описа на СОС/, поради което и на основание чл. 199, ал. 1, т. 4. във вр. с чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а" от НК и чл. 58а, ал. 1 от НК го е **ОСЪДИЛ на ПЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.**

На основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. «б» от ЗИНЗС съдът е **ОПРЕДЕЛИЛ** наложеното на З. наказание да бъде изтърпяно при първоначален «СТРОГ» режим.

На основание чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК съдът е **ПРИСПАДНАЛ** времето, през което З. е бил задържан, считано от 20. 03. 2020 година.

2. подсъдимия И. Х. И., с ЕГН *****, за **ВИНОВЕН** в това, че на 15 март 2020 год., в с. ***, община ***, област ***, в съучастие като съизвършител с подс. Ц. М. З. и подс. М. В. Б. е отнел чужди движими вещи: един брой мобилен телефон, марка „Nokia", на стойност 37.00 /тридесет и седем/ лв.; един брой мобилен телефон, марка „Samsung", модел „Note 5", с 1ME1 355721258751785, на стойност 285.00 /двеста осемдесет и пет/ лв.; един брой мобилен телефон марка „Samsung", модел „Note 5", на стойност 140.00 /сто и четиридесет/ лв. и парична сума в размер на 1045.00 /хиляда и четиридесет и пет/ лв., всичко на обща стойност 1507.00 /хиляда петстотин и седем/ лева, от владението на Д. Н. П., от село ***, община ***, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила, поради което и на основание чл. 198, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и чл. 58а, ал. 1 от НК го е **ОСЪДИЛ на ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.**

На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът е **ОТЛОЖИЛ** изпълнението на така наложеното на подсъдимия И. наказание с изпитателен срок от **ПЕТ ГОДИНИ.**

На основание чл. 67, ал. 3, вр. чл. 42б, ал. 2 от НК съдът е **ПОСТАНОВИЛ** по отношение на подс. И. да бъде изпълнявана пробационна мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от

ШЕСТ месеца.

3. подсъдимия М. В. Б., с ЕГН *****, за **ВИНОВЕН** в това, че на 15 март 2020 год., в с. ***, община ***, област ***, в съучастие като съизвършител с подс. Ц. М. З. и подс. И. Х. И. е отнел чужди движими вещи: един брой мобилен телефон, марка „Nokia“, на стойност 37.00 /тридесет и седем/ лв.; един брой мобилен телефон, марка „Samsung“, модел „Note 5“, с IMEI 355721258751785, на стойност 285.00 /двеста осемдесет и пет/ лв.; един брой мобилен телефон марка „Samsung“, модел „Note 5“, на стойност 140.00 /сто и четиридесет/ лв. и парична сума в размер на 1045.00 /хиляда и четиридесет и пет/ лв., всичко на обща стойност 1507.00 /хиляда петстотин и седем/ лева, от владението на Д. Н. П., от село ***, община ***, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила, поради което и на основание чл. 198, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и чл. 58а, ал. 1 от НК го е **ОСЪДИЛ** на **ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът е **ОТЛОЖИЛ** изпълнението на така наложеното на подсъдимия Б. наказание с изпитателен срок от **ПЕТ ГОДИНИ**.

Съдът е **ПОСТАНОВИЛ** след влизане на присъдата в законна сила веществените доказателства по делото: един брой маратонки с надпис „NIKE AIR/“, черни на цвят и един брой мобилен телефон марка „Samsung“, модел „Note 5“, бял на цвят, да бъдат върнати на заинтересованите лица, а останалите да бъдат унищожени по предвидения ред.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът се е произнесъл и за разностите по делото.

Срещу така постановената присъда в законния срок е постъпила бланкетна въззивна жалба само от подсъдимия З., чрез адвокат К..

В съдебно заседание жалбата се поддържа и се конкретизира от защитата, посочвайки, че пред въззивната инстанция се обжалва само размерът на наказанието, наложено на З.. Защитата допълва, че не се оспорва фактическата обстановка и правните изводи на съда, а само размерът на наложеното наказание, тъй като в мотивите си първоинстанционният съд при индивидуализацията на наказанието не бил съобразил, че по делото са налични данни за влошено здравословно състояние на З., каквото настоящият състав бил констатирал. Иска се наказанието да бъде редуцирано до размер от

три години.

Подсъдимите И. и Б. не са подали въззивни жалби срещу постановения съдебен акт и в съдебно заседание пред настоящата инстанция не предявяват искания, присъединяват се към жалбата и относно основателността ѝ предоставят на съда.

Прокурорът счита, че следва да се потвърди първоинстанционната присъда, тъй като аргументирано и аналитично са изследвани всички доказателства по делото и наказанието е съразмерно и съответства на обществената опасност на деянието.

Съдът, като прецени изложените жалбата и направените от страните в съдебно заседание пред въззивната инстанция доводи и съображения, и като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимите И. Х. И. и М. В. Б. към месец март 2020 год. живеели в село ***, община ***. Двамата се познавали с подсъдимия Ц.З., тъй като сестра му живеела на семейни начала с И..

На 15 март 2020 год. подсъдимите И. и Б. се намирали в село *** като се придвижили до там с лек автомобил марка „Опел“, модел „Вектра“, с рег. № ***, собственост и управляван от подсъдимия Б.. Вечерта, около 19.00 часа, решили да се прибират в село ***. С тях тръгнал и подсъдимият З., който имал намерение да гостува в дома на И.. По време на пътуването си взели решение да извършат кражба, тъй като нямали средства.

Около 20.00 часа се намирали в село ***. Движели се по главната улица на селото и преминали покрай къщата на пострадалия Д. Н. П., в която не светело /последният живеел сам в едноетажна къща и по това време бил заспал/.

Тримата подсъдими се придвижили до къщата на И., който влязъл вътре и взел една тениска, мръсно бяла на цвят, с надпис „Denim“, и три чифта гумени ръкавици. Отвън подсъдимите скъсали тениската на три парчета, които използвали за маски на лицата им, а ръкавиците поставили на ръцете си. Тримата пеша отишли до дома на свидетеля Д.П.. Входната врата на двора

била метална и заключена. Подсъдимите лица прескочили телената ограда, преминали през градина, където имало изорано място и след това по стълби стигнали до входната врата на къщата. Подсъдимият З. с крак я ритнал, след което и тримата проникнали вътре. В това време свидетелят Д.П. бил в първата стая отляво на етаж. Същият се събудил от шума и попитал „кой е, кой е“. Подсъдимите влезли в стаята при него, светейки си с фенерчета, и не включили електрическото осветление. С влизането си, казали на пострадалия „давай парите, къде са парите“. Подсъдимите Б. и И. притиснали тялото на П. до вратата, хванали го през кръста и за врата, като по този начин препятствали съпротивата му. През това време подсъдимият З. намерил мъжка чантичка, черна на цвят, с прегради и ципове. От нея взел хиляда лева. Сумата се състояла от една банкнота с номинал от 50 лв., а останалите по 20 лв., 10 лв. и 5 лв.. След това намерил кожено портмоне, от което взел две банкноти от по 20 лв. Продължил да търси пари и на масичка, на която имало сумата от 5 лв. на монети, също прибрал. Сред вещите видял и един куфар, от който взел два мобилни телефона марка „Samsung“, бели на цвят и един мобилен телефон марка „Nokia“, черен на цвят, с копчета.

Веднага след това подсъдимите З., Б. и И. напуснали къщата на Д.П.. На излизане опитали да поправят бравата на дръжката. Закрепили винтчетата на мястото им на металната пластина на бравата. Заключили входната врата от външната страна и поставили ключа на перваза на прозореца на стаята, в която спял свидетелят Д.П..

После преминали през дворното място, през изораната площ, и прескочили оградата на същото място, откъдето влезли, след което отишли до дома на подсъдимия И..

Там подсъдимият З. от общо отнетата парична сума 1045 лв. дал на подсъдимите Б. и И. по 270 лв. Останалата част от парите и двата мобилни телефона, марка „Samsung“, задържал за себе си. Подсъдимият Б. пък взел мобилния телефон „Nokia“.

След това подсъдимият З. поискал да го закарат до село Скравена. Тримата потеглили с автомобила на Б.. По пътя между град Етрополе и град Правец, в местността „Правешки връх“, на разстояние от 7, 5 км. от Асфалтова база - гр. Етрополе, подсъдимият И. изхвърлил парче от тениската, ползвано за маска и касови бележки, които били между отнетите банкноти.

След това край пътя, преди село Скравена, подсъдимият З. взел от Б. мобилния апарат „Nokia" и го изхвърлил край пътя. /въпросния мобилен телефон бил ползван от пострадалия П. със сим-карта, издадена от мобилния оператор „Виваком"/.

На следващия ден, 16 март 2020 год., сутринта, Д.П. отишъл в дома на свидетеля Д. И., на който разказал, че през нощта бил ограбен от три лица. Свидетелят И. уведомил кмета на селото, а той от своя страна органите на полицията.

Местопроизшествието било посетено от служители на полицейското управление в гр. Етрополе, като бил проведен оглед в дома на Д.П., при който била установена побитост на дървената входна врата, до бравата, с дължина 7 см. и широчина 1 см. Отчупена била част от дървото с дължина 18 см. В двора, вдясно от къщата, в изораната площ, били установени следи от обувки: с дължина 30 см., ширина в предната част 11,5 см, а в задната част 9 см. и с дължина 28 см., широчина в предната част 10 см. и в задната част 9 см. Първата следа била с шарки от линии, а втората, с шарки на квадрати.

В резултат на получени данни било извършено претърсване на лекия автомобил, марка „Опел Вектра", с рег. № ***, собственост на М.Б., в резултат на което били намерени и иззети банкноти, както следва: 21 банкноти с номинал 20 лв., 15 банкноти с номинал от 10 лв. и 3 банкноти с номинал от 5 лв. Общата сума, която била намерена зад скоростния лост, под пластмасова кора, възлизала на 585.00 български лева. На задната седалка в автомобила бил намерен и иззет чифт ръкавици, платнени, с гумено покритие в областта на пръстите, оранжев цвят.

Проведен бил и оглед на датата 17. 03. 2020 год., в местността „Правешки връх", между град Етрополе и град Правец, вдясно от главния път, където на отстояние от 4 метра били установени касови бележки - 5 броя, издадени от „Български пощи" ЕАД, ПС - ***. Една от касовите бележки била с отбелязване „клиент Д. Н. П.". В близост до касовите бележки било открито парче от трикотаж, мръсно-бяло на цвят, завързано на възел, с надпис „Denim", като мястото на огледа било показано на разследващите от подсъдимия И..

При извършен обиск на подсъдимия З., на основание чл. 80, ал. 1 от ЗМВР, бил намерен 1 брой мобилен телефон, бял на цвят, с надпис

„Samsung". Полицейският служител, извършил обиска, с протокол от 19. 03. 2020 год. предал на разследващия орган посочения мобилен телефон.

Съгласно протокол за оглед на вещественно доказателство, мобилният телефон с марка „Samsung", бил с IMEI 355721258751785, бял на цвят, модел „NOTE 5", без СИМ- карта и без деформации. Същият съгласно заключението по съдебно-оценителната експертиза възлизал на стойност от 285.00 лева. Съгласно същото заключение, стойността на мобилния телефон „Samsung", модел „NOTE 5", била 140.00 лв., а на мобилния телефон „Nokia" била 37.00 лв. Общата стойност на отнетите вещи /телефони и пари/ към датата на инкриминираното деяние - 15 март 2020 год., според експерта, изготвил заключението по съдебно-оценителната експертиза, възлизала на сумата от 1507,00 лева.

Видно от заключението по трасологичната експертиза, от изследваните маратонки с надпис „Nike" /предаден чифт маратонки „NIKE AIR", черни на цвят, с протокол за доброволно предаване от 17.03.2020 г. от И./ и следите от стъпките, фиксирани и заснети в протокол за оглед на местопроизшествие от 16. 03. 2020 год., се установявало наличие на общи признаци и най-вероятно трасологичните следи от стъпки, оставени в изораната площ, били от протектовия грайфер на дясна подметка на маратонка „Nike".

От справката за съдимост на подсъдимия З. съдът е установил, че същият бил осъден за тежко умишлено престъпление, а именно по чл. 199, ал. 1, т. 4, вр. чл. 198, ал. 1 от НК по НОХД № 246/2015 г., по описа на СОС, като му е било наложено наказание 4 години лишаване от свобода, изпълнението на което не може да бъде отложено по чл.66 от НК.

Съдът е приел, че описаната по-горе и инкорпорирана в настоящите мотиви фактическа обстановка се установява по несъмнен и категоричен начин от самопризнанията на подсъдимите, направени по реда на чл.371, т.2 НПК, досежно изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и изразеното от тях съгласие да не се събират доказателства за тези факти, от показанията на свидетелите, които подкрепят това самопризнание, от представените по делото заключения на вещите лица и приложените писмени и веществени доказателства.

Така приетата от първоинстанционният съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от

въззивната инстанция. Производството в Окръжния съд е преминало при диференцираната процедура по глава Двадесет и седма НПК /съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция/, като в рамките на това производство първата инстанция е извършила всички възможни процесуално - следствени действия за изследване на обстоятелствата, имащи значение за отговорността на тримата подсъдими и изясняващи релевантните за инкриминирания инцидент факти. Съдът е разяснил на подсъдимите въпросите по чл. 371 НПК и ги е уведомил, че доказателствата от досъдебното производство и направените от тях самопризнания по чл. 371, т. 2 НПК ще се ползват при постановяване на присъдата. С протоколно определение съдът е одобрил изразеното съгласие на подсъдимите разглеждането на делото да протече по реда на съкратеното съдебно следствие и е обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва направените самопризнания по фактите, изложени в обвинителния акт. В мотивите си съдът е приел, че последните изцяло кореспондират с показанията на свидетелите, дадени в рамките на проведеното досъдебно производство и с писмените доказателства, имащи значение за изясняване на обективната истина по делото. В своята доказателствена дейност решаващият орган е съобразил и заключенията на изготвените и прочетени по делото експертизи като конкретни, ясни и точни, даващи отговор на поставените им задачи и изготвени от лица, притежаващи необходимата компетентност, квалификация и специални знания. Съдът е приел, че с оглед на доказателствата по делото не възниква съмнение за тяхната достоверност. Изводите на първата инстанция по въпросите на чл.301, ал.1, т.т.1, 2 и 3 НПК са основани на установените при спазване изискванията на процесуалния закон фактически положения, като в съответствие с тях законосъобразно е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимите по предявените им обвинения.

Въззивната инстанция намира присъдата за обоснована, като основният съд е направил преценка на събраните доказателства, въз основа на които е извел верни изводи. Настоящият състав споделя установеното от първостепенния съд, че самопризнанията на подсъдимите се подкрепят от събраните в досъдебното производство доказателства, като с надлежно определение по реда на чл. 372, ал. 4 НПК съдът е обявил, че при постановяване на присъдата ще се ползва от същите. Установената

доказателствена съвкупност е дала възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите. Настоящият състав също приема, че наличните по делото доказателства по делото установяват по безспорен начин авторството на деянието от страна на тримата подсъдими, неговото време, място и начин на извършване. Въз основа на правилно приетите за установени факти първоинстанционният съд е стигнал до правилния правен извод, че подсъдимият З. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 199, ал. 1, т. 4. във вр. с чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК, подсъдимият И. – по чл. 198, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и подсъдимият Б. – по чл. 198, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

Правилно съдът е приел, че тримата подсъдими са действали в съучастие помежду си, като съизвършители, при общност на умисъла, насочен към отнемане на парите и вещите от пострадалия чрез насилие, при упражняването на което е била сломена съпротивата на П.. Осъществено от подсъдимите И. и Б. притискане на пострадалия до вратата и задържането му през кръста и врата са били от такова естество, че да сломят съпротивата на П., в резултат на което той е бил поставен в състояние да не може да им попречи да установят своя фактическа власт върху вещите и парите, предмет на престъплението, които третият подсъдим З. отнел и разделил впоследствие с останалите двама. Всеки един от тях като съизвършител е съзнавал, че при извършването на деянието не действа самостоятелно и осъществява намерението си да присвои вещите заедно с другите участници в изпълнителното деяние.

Не могат да бъдат споделени оплакванията на защитата на подсъдимия З., че определеното му наказание „лишаване от свобода“ в размер на пет години било явно несправедливо и неправилно определено, тъй като при индивидуализацията на наказанието, видно от мотивите, първоинстанционният съд не бил съобразил, че по делото са налице данни за влошено здравословно състояние на З.. Действително това обстоятелство не е отразено като взето предвид в мотивите на присъдата при индивидуализацията на наказанието на З., но настоящият състав намира, че дори и да се приеме неговото наличие, това не би довело до промяна в направения от съда извод за неговия размер. При определяне на наказанието му, съдът се е ръководил от принципите на неговата законоустановеност и

индивидуализация, степента на обществена опасност на деянието и дееца и съотношението на отегчаващите и смекчаващи отговорността обстоятелства, като съобразно разпоредбата на чл. 54 от НК съдът е счел, че следва да се определи наказанието на З. под средния законов размер, а именно - седем години и шест месеца лишаване от свобода. Спазвайки императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 НПК, вр. чл. 58а, ал. 1 НК, съдът е намалил така определеното наказание с една трета, като е наложил на подсъдимия З. наказание „лишаване от свобода” в размер на пет години. Отчитайки неговото социално-икономическото положение и с оглед постигане целите на наказанието, правилно съдът е стигнал до извода, че в конкретния случай не е необходимо да бъде налагано на З. и факултативно предвиденото наказание „конфискация” до една втора от имуществото му.

Действително в производството пред въззивната инстанция са събрани данни за налични проблеми на подсъдимия З. от здравословно естество, датиращи назад във времето. Същите обаче са били налице и към момента на извършване на престъпното деяние, но не са оказали възпиращо въздействие на престъпните му намерения, нито са попречили на подсъдимия да осъществи инкриминираните действия. Съобразявайки последното и отчитайки обстоятелството, че въпреки обремененото си съдебно минало, сочещо на трайно формирано престъпно поведение, формирано от една еднородна престъпна деятелност, извън тази, обуславяща квалификацията „опасен рецидив“, З. не е коригирал поведението си към момента на извършване на деянието, настоящият състав намира, че по-голяма снизходителност не би могла да се очаква, дори и към отчетените от първоинстанционния съд смекчаващи обстоятелства да бъдат добавени и съобразени проблемите му, свързани със здравословното му състояние. Освен това установеното му заболяване, видно от заключението на назначената във въззивното производство съдебно-медицинска експертиза, само за себе си не е пречка за престой на З. в условията на места за лишаване от свобода, където са налице достатъчно механизми за полагане на адекватни грижи за осигуряване здравословното състояние на задържаното лице и не е доказана несъвместимост на състоянието на лицето с условията на арест.

При извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт, извън възраженията и съображенията на страните, въззивната инстанция намира, че съобразно изискванията на закона и въз основа на правилно установените доказателства съдът правилно е ангажирал

наказателната отговорност и на другите двама подсъдими, определил е на същите справедливи по размер наказания, основателно е отложил изтърпяването им ефективно, правилно е определил първоначалния режим на изтърпяване наказанието на подсъдимия З. съобразно изискванията на ЗИНЗС и е приспаднал предварителното му задържане и точно се е разпоредил с веществените доказателства и е възложил направените по делото разноски.

При разглеждането на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При така установената липса на основания, водещи до отмяна или изменение на атакуваната присъда, съдът намира, че същата следва да бъде потвърдена.

Настоящият състав като взе предвид, че във въззивното производство е назначена, изготвена и изслушана в съдебно заседание съдебно-медицинска експертиза досежно здравословното състояние на подсъдимия З., като за положения от експерта труд му е изплатено възнаграждение в размер на 429 лв. и издаден за това РКО, следва З. да бъде осъден да заплати така направените разноски в посочения размер.

Предвид горното и на основание чл. 338 от НПК, Софийският апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 5/16.03.2021 г. , по нохд № 410/2021 г. на Софийски окръжен съд, НО, 3 състав.

ОСЪЖДА подсъдимия Ц. М. З. да заплати по сметка на Апелативен съд – София, в полза на Съдебната власт, направените по въззивното дело разноски в размер на 429 /четиристотин двадесет и девет/ лв..

РЕШЕНИЕТО може да бъде протестирано или обжалвано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____